AKBABA

[Hindenburgun mezarı Berline nakledildi..] — Gazeteler —

Hindenburg — İllâllah şu Hitlerden !.. Ne dirime rahat vedri, ne ölüme huzur...

HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ

— Zavallı, galiba düşmekten korkuyor!..
— Aman azizim, buraya düşmek bir şey mi.. Asıl kara borsaya, tramvaya, Yerli Mallar Pazarına, terzinin ve şapkacının eline düşmekten korksun!.. — *Şaka* —

— Berlin de elden giderse ne halt ederiz çocuklar?..
— Londraya gider, biz de bir muvakkat hükûmet kurarız!..

—Cumhuriyet—

AKBABA
PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR, SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDAREHANE
İstanbul, Ankara caddesi, No 47
Telefon : 22129

ABONE
Türkiyenin her tarafı için:
Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.
Yabancı memleketlere:
Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

8 Şubat, 1945 Perşembe,
Sayı: 46
20 Kuruş

İspirtizme masasında zaferin hayalini bekliyorlar!

Naziler — Ey ruh geldinse vur!
Bekledikleri zafer — Başüstüne! *—Yeni Sabah—*

AKBABA

Yıl : 22 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Yusuf Ziya Ortaç Sayı : 46

Galiba Bir Rekor Kırdık!

Doğuda, nehirleri kristal bir asfalta çeviren kış, Sovyet ordularını durduramadı. Kızılordu, Alman cephesinin buzdan kalelerini ateş kasırgalarile yakıp eriterek ilerliyor.

Batıda, kışın beyaz garajlarından fırlayan tanklar, ardında üç devletin süngülerile gece gündüz Berlin yolunu araştırıyor.

Göklerde, kuşların kanadlarını donduran kış, uçakları hangarlarına tıkayamadı. Bulutlardan, Almanya üstüne, karla ateş beraber yağıyor.

Denizlerde, balıklara yolunu şaşırtan tipi, kaptanlara yolunu şaşırtamadı: Gemi kafileleri, dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bombadan ilâca kadar, ölüm ve şifa taşıyor.

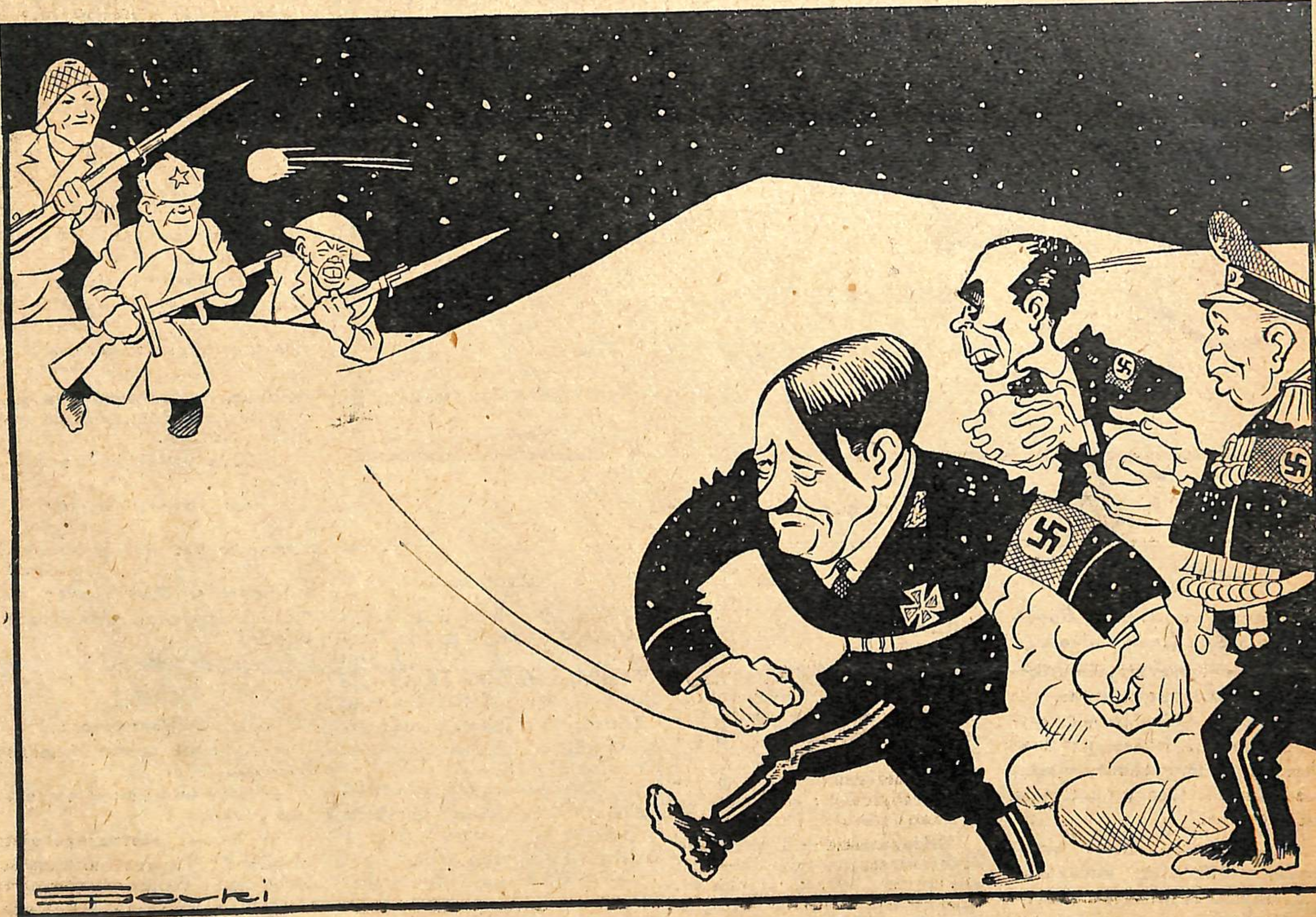
Demin penceremden, bütün İstanbulu kefenleyen kışa bakarken, bunları düşündüm...

Kadınlar, çocukları, erkekler, dizboyu kar içinde, kaşları, gözleri buz tutmuş, büyük mâceralardan gelen masal kahramanlarıydı sanki...

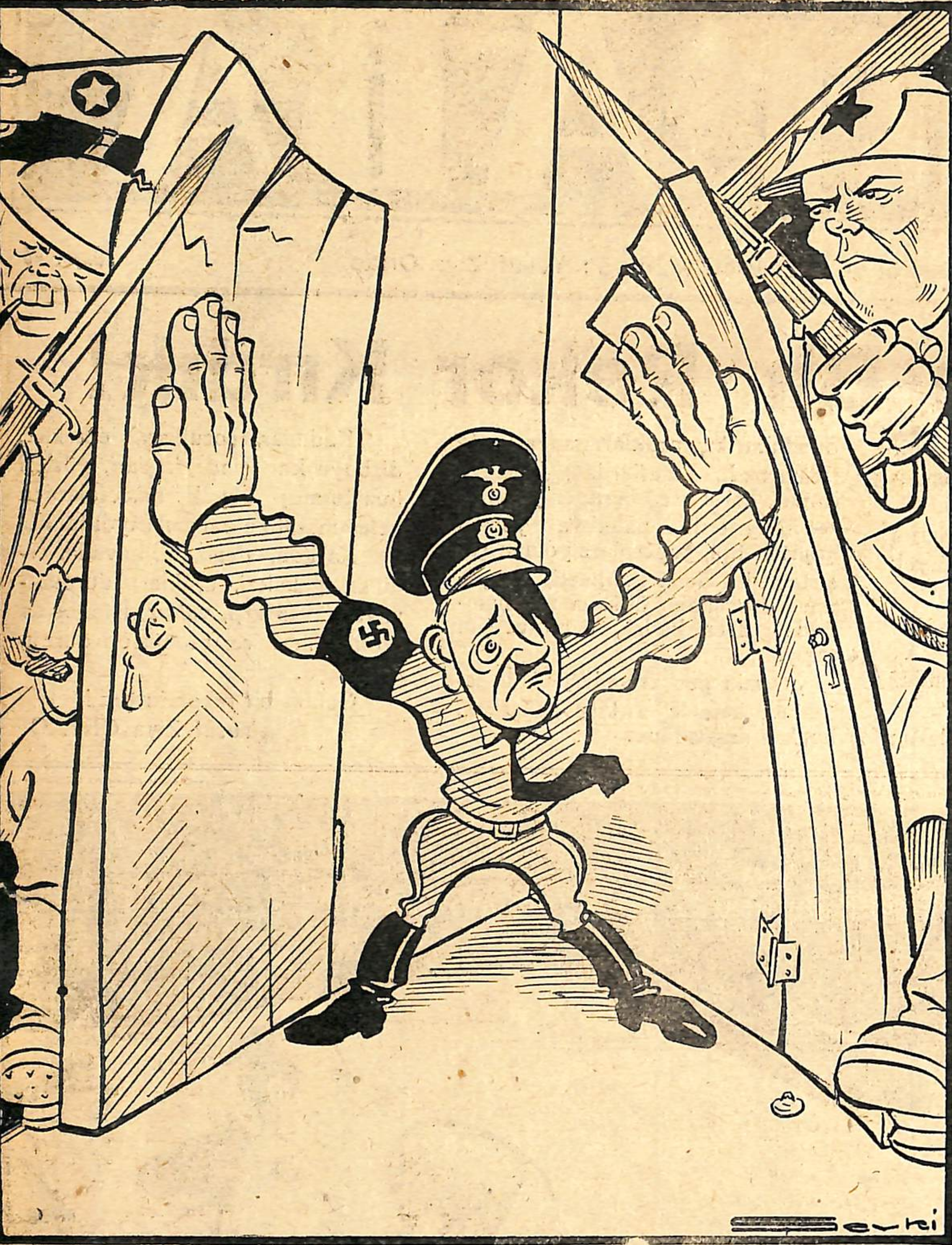
Karada, denizde, havada, orduları, gemileri, uçakları durduramıyan 1945 kışı, yalnız İstanbulda otomobilleri ve otobüsleri durdurabilmişti.

Galiba bir rekor kırdık!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Almanların son gizli silâhı : Kartopu!

Hitler — Acaba hangisini bıraksam ?!..

Tashih ve itizar

Aralarında tanıdığımız kıymetler de bulunan birkaç genç "İklim„ isimli bir mecmua çıkarmağa karar vermişler. Bu mecmuanın 3 üncü sayısının 2 nci sayfasından bir parça alıyoruz:

"Ziya Paşa şöyle demişti:

Milyonla çalan mesned-i izzette serefraz
Birkaç kuruşun mürtekibi çâyı kürektir.

Ben onu biraz değiştirerek şöyle söylüyorum:

Bir sayfa çalan mesnedi şöhrette serefraz
Bir tek satırın mürtekibi çâyı kürektir

Bu satırları yazan zat eğer bir lise mezunu ise edebiyat öğretmenini bulup Ziya Paşanın "kötek„ li beytini tatbik etmeli. Malûm ya, Ziya Paşanın beyti:

Milyonla çalan mesnedi izzette serefraz
Birkaç kuruşa mürtekibin çâyı kürektir.

şeklindedir. Nitekim o delikanlının bu beyti koymak istediği kılık da şöyle olmalıdır:

Bir cehl-i mürekkep olan İklime serefraz
Her harfini, her lâfzını tashih gerektir!

yine aynı mecmuanın 14 üncü sayfasında şu lâflar var:

"Şaire nasıl hak vermezsin:

Divanece sözler mi demektir edabiyyat
Ebebiyyat diyoruz biz bana heyhat!

deniyor. Bahis mevzu olan şairin kim olduğunu makale sahibine soralım.

İktibas ettiği beytin doğrusu:

Divanece sözler mi demektir edebiyyat?
Âsâr-ı terakki diyoruz biz buna heyhat!

şeklindedir. Tashih eder ve "İklim„ okuyucularından özür dileriz!

Bolluk!

İki tüccar konuşuyor:

— Oh! çok şükür çimento bollaştı...

— Neye bu kadar seviniyorsun yahu?

— Neden sevinmiyeceğim birader? Nihayet müteahhitlerle mal sahiplerinin çeneleri birbirine yapışacak, biz de kurtulacağız!

Bayan Roosevelt

Sinema yıldızı Bobe Hope'dan dinledik (tabiî radyoda).

Bayan Roosevelt Amerikada seyahat rekoru kıran bir şahsiyettir. O kadar çok seyahat eder ki, kimse haftanın herhangi bir gününde, saatinde, nerede olacağını katiyetle söyliyemez.

Bu sebepten dolayı Avrupadaki Müttefik kuvvetleri kurmay heyeti, Bayan Roosevelt'e zarar vermemesi için Müttefik taarruzlarını üç gün evvelden radyo ile ilânı kararlaştırmıştır.

Terimler

Kanunî esasî anayasa olunca birçok Arap ve Fars kelimeleri yerlerini Türkçelerine bıraktı.

Bunlar arasında, en isabetlisini söylediler: Malî taahhüt yerine: (Akçalı yüklenme..)

Dileyen akçe + li yüklenme diye anlasın, dileyen ak — çalı yüklenme diye... malûm ya, malî bir taahhüdün çalıdan pek az farkı vardır...

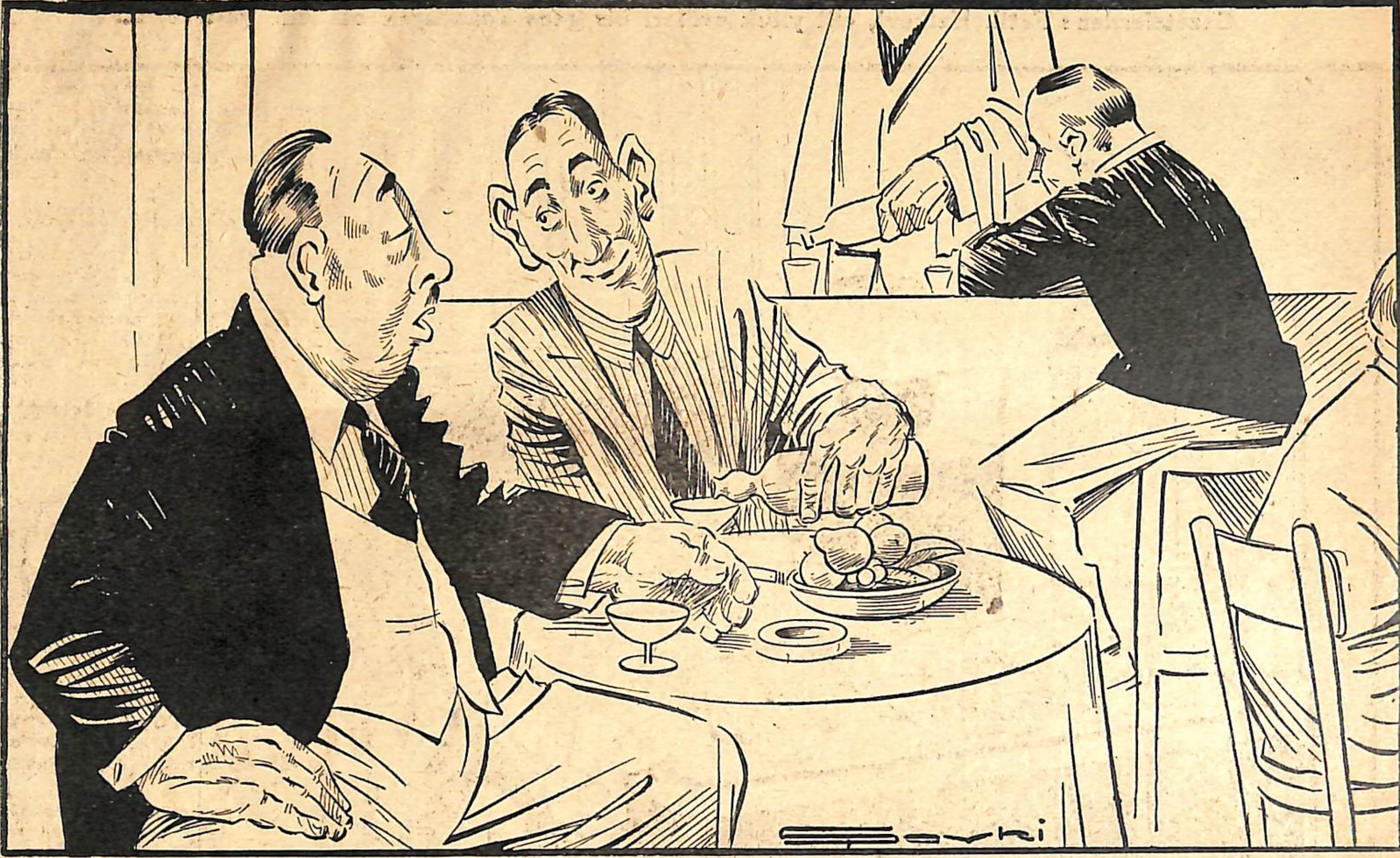
Kesik baş

Sirkecide güldürücü Şevki adında bir açıkgöz zat delikanlının birinin kesik başını "Amerikadan gelme!„ kaydile ve para ile gösterirken suç üstünde yakalandı. Kesik başın teşhir edildiği salaşa gittik. Sorduk:

— Kesik baş varmış burada, Amerikadan gelmiş, görebilir miyiz?

Bir adam cevap verdi:

— Kesik baş mı? Tevkifanede ifade veriyor, gidin orada görüşün!!..

— Sana fena bir haber vereceğim: Verem artıyormuş...
— Ben de sana iyi bir haber vereceğim: İnhisarların varidatı artıyormuş!

ALAYLAR

V Silâhını icadedenle mülâkat

Moskova 7 (Hususî muharimiz Görünmiyen Adam bildiriyor) — Hitlerin sağ kolu, daha doğrusu dimağı diye anılan, dinamik ve elektrik mütehassısı, «V» silâhları mucidi doktor Hartmann'la nihayet görüşebildim.

Dr. Hartmann şu anda Kremlin sarayında bulunuyor. İsmi hayli çetrefil bir yoldaşın rehberliğile doktoru «kızıloda» denilen ve şimdi bir lâboratuvar haline sokulmuş olan salonda ziyaret ettim. Beni gördüğü andan ayrıldığımız dakikaya kadar mütemadiyen gülen doktora bunun sebebini sorduğum zaman:

— Ne yapayım; dedi, Almanyadayken gülmeğe hasret kalmıştım. Şimdi bir türlü ağzımı toplayamıyorum..

— Peki niçin kaçtınız?

— Ölmemek için...

— Demek böyle bir tehlike vardı?

— Böyle bir değil, iki tehlike vardı: birincisi Müttefiklerin ilerleyişi, ikincisi de Hitlerin kendisi...

— Ya...

— Evet.. Ben bir ilim adamıyım, hurafelere inanmam. Duktor Aleksi Karrelle ruhun varlığını iddia ettiği için kavga etmiştik. Fakat bugün Hitlerin kan içici bir vampir olduğuna inanıyorum. Hattâ ben değil, bütün Almanya buna inanıyor...

— Allah Allah...

— Ne sandınız ya.. Hitler her gün yeni bir emir göndererek bir gizli silâh icadetmemi isterdi. Fakat onu bu hale getiren Goebbelsdir!

— Ya...

— Evet. Tam bir sene geceli gündüzlü Hitlere Donkişodu okuyarak onu zıvanadan çıkardı. Biz de ölüm korkusile çalışır olduk.

— Peki nasıl kurtuldunuz?

— Son defa benden gene bir yeni «V» silâhı istedi. Bununla Amerikayı bombardıman edecekti. Çalışıyordum. Fakat yılbaşından evvel bitiremezsem Amerikalıların beni iş üzerinde ele gaçirmelerinden korkuyordu. Onların bizi elde etmeden ille Nevyorka birkaç bomba hediye edelim diye ısrara başladı. Akıl kuvvetinin hayal kuvvveti kadar çabuk işlemediğini bir türlü anlatamadım. Bunun üzerine beni öldürmeğe karar verdiğini anladım. Çünkü yüksek mahkemenin kurulmasını ve vatan haini ilân edilmemi istemişti.

— Yüksek mahkeme nedir?

— Goebbelsin savcı, Goringin kâtip olduğu bir mahkeme. Hitler iki tarafına paralel aynalar koyarak içindeki akislerini âza farzederdi. Mahkemenin daha bir tek beraet kararı verdiği görülmemişti. Bunun üzerine hiç kimseye söylemediğim bir gizli silâhın «V» 9 un infilâk maddesi konan gövdesine girerek İsveçte yere düştüm. Bu bombanın patlamadığını görenler gelip muayene ettiler. Kapağı açtılar ve böylelikle kurtuldum..

— Şimdi ne yapıyorsunuz?

— Hitlerin zorile bulduklarımı Hitler aleyhine kullanıp Almanyayı kurtarmak üzere burada hazırlanıyorum... Amerikayı bombalamak üzere keşfettiğim V 4 silâhının menzilini değiştirip burada kuracağımız tarlalardan Berlin üzerine göndereceğiz..

— Çok güzel aziz profesör! Şu V silâhlarının sırrı nedir, bize de söyler misiniz?

— Bunda saklayacak birşey yok! Zaten Amerikada bunlar yapılmağa başlandı bile. Motorsuz bir küçük tayyarenin ön tarafına patlayıcı madde, arkasına sevk barutı, ortasına da yükü hafifletmek üzere biraz palavra dolduruyoruz...

— Palavra mı?

— Evet.. Düştüğü zaman fazla gürültü yapsın ve etrafta kuvvetli akisler uyandırsın diye.. Nitekim bilhassa bu noktadaki muvaffakıyetimiz de meydandadır..

Dr. Hartmann Cenuba bakan bir pencerenin önünde durdu. Kâğıttan yapılmış küçük bir tayyarenin kanatlarına bir şeyler yazdı, sonra, altından sarkan ipliğin ucunu ateşleyerek rüzgâra bıraktı...

— Bu nedir üstat, ne yapıyorsunuz?

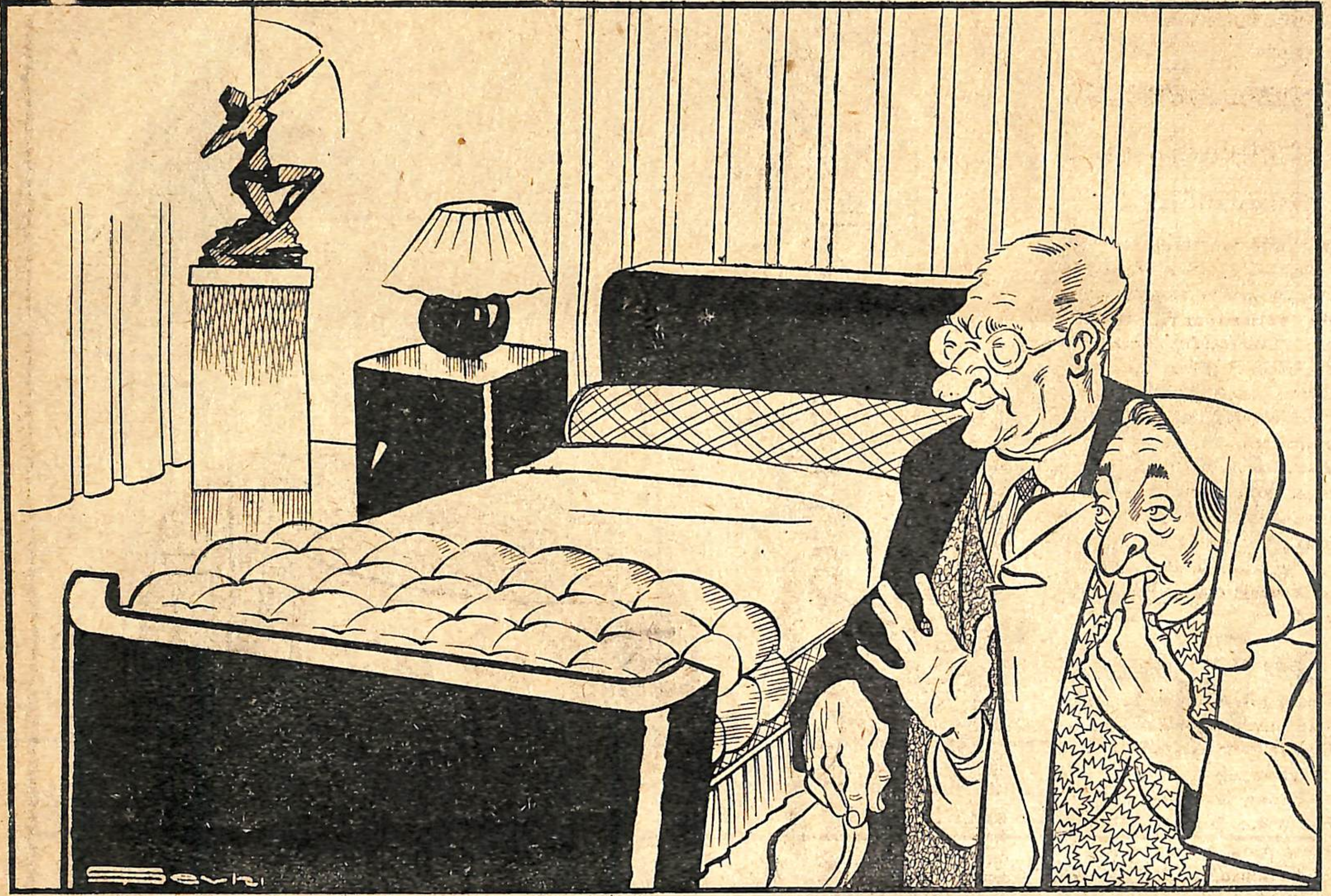
Diye sordum. Aynı gülümser eda ile:

— Basit, dedi, V sistemi ile İstanbula selâm gönderiyorum!

Üstada teşekkür ederek doğru telgrafhaneye koştum.

Görünmeyen Adam

Gazetelerden : Fatih Halkevi, elli yıllık evlileri bir gece Tokatlıyan otelinde yatıracak...

— Ah, ah!.. İlk evlendiğimiz geceyi hatırlıyorum.. Ya sen, efendi?..
— Ben galiba hatırlayamıyacağım hanım!..

Nahl-i Melâhat

İstanbul konservatuvarının alaturka kısmı tarafından aybaşında verilen Evic faslı konseri, ay sonunda tekrarlandı. Salon musikiperverân tarafında hıncahıç doldurulmuştu. Safiye Ayla, harikulâde sesile söylemeğe başladı:

«Ey nahl-i melâhat...»

Yaşlıca bir bayan sahneye baktı, baktı ve gayri ihtiyarî tekrarladı:

.... evet ey nahl-i melâhat...

Konserde hazır bulunan ve tesadüfen yaşlı bayanın yanına düşen Yahya Kemal, beyti tamamladı:

Ey nahl-i melâhat, evet, ey
nahl-i melâhat
Görmüş mü felek güftede bir
böyle bedahat!

Günün "âmentü„sü!

Harb âfeti bir gün bitecek kanla, inandım;
Bitmezse cihan bombalı volkanla inandım!

Bir gelse şu virâneye Sulh adlı o seyyah,
Düşmez yeniden gurbete, husranla, inandım!

Mecnûn-ı müseccel diyerek, Hitler'i, âlem
Tasdik edecek damgalı fermanla, inandım!

Alman, batı bâbında, henüz uğraşadursun,
Ruslar girecek Berlin'e seyranla inandım!

Dünya donuyorken, kömürün nârına bizler
Hergün yanarız âteş-i hicranla inandım!

Bakkalla kasap, sütçü kömürcüyle bir olmuş
Alberle, Mıgırdıçla, Süleymanla, inandım!

Dehrî, ya güzeller ne kadar usta ve kurnaz
Elbet başeder herbiri Şeytan'la, idandım!

Dehrîi Zaman

Berlin Yarışı!

Almanların hali meydanda... Bir taraftan İngilizlerle Amerikalılar, öbür yandan Ruslar sıkıştırıp duruyorlar. Cermen dilberinin bu tazyiklere nekadar dayanabileceği şüpheli...

Bir Amerikalı zengin, Berline ilk girecek olana on bin dolar mükâfat vadetmiş. Amerikalı zenginlerin harbi ne kadar ciddiye aldıklarına bundan güzel misal mi olur? Onların nazarında en mühim şey spordur. Nitekim bu haber gazetelerde intişar eder etmez üç maraton rekortmeninin orduya yazıldıkları da radyo ile bildirildi. Bu defaki olimpiyatlar da ister istemez Berlinde yapılacak demek: gülle atma orada, yüksek atlama orada, mukavemet yarışı bile orada...

Milletlerarası romancımız

Bu haftanın en mühim edebî olayı, Celâlettin Ezine'nin "Bizde milletlerarası romancı niçin yetişmiyor?„ başlıklı uzun makalesidir. Muharrire göre Milletlerarası romancı refah ve servet içinde yetişirmiş! Gösterdiği isimler de hakikaten öyle...

Fakat bu nazariyeye göre insanın soracağı geliyor: Yakup ve Ötekiler müellifi, yani kendisi rivayete göre refah ve servet erbabındandır! Nediye Milletlerarası bir romancı olamıyor?

Baylar ne alıyor

Geçen gün sözde kaloriferle ısıtılan buz gibi bir birahanede yeni gelmiş iki müşteriye garson şöyle sordu:

— Baylar ne alıyorlar?

Baylardan burnu en fazla moraran, ters ters cevap verdi:

— Ne alacağız, soğuk alıyoruz işte!..

Almanya ve hürriyet

Meşhur Fransız şairi Paul Valéry, kurtuluştan sonra Collège de France'daki şiir sanatı dersine şu fıkrayı anlatarak başladı:

— Almanlar Paristeyken bu mektebi ziyarete gelmiştim. Kapıda bir Alman nöbetçisi dolaşıyordu. İçeri girmek istediğimi söyleyince sordu:

— Niçin? Burası müze mi?

— Hayır, mektep! dedim.

— Ne mektebi?

— İçinde herşeyin kemali hürriyetle öğretildiği bir mektep işte!.

Nöbetçi yüzüme şaşkın şaşkın baktı, baktı, sonra:

— Hürriyet, hürriyet?.. Hürriyet!...

Diye mırıldandı. Cidden, hürriyetin ne demek olduğunu bir türlü anlamıyor, bilmiyordu!

Burhan Felek

Kıymetli arkadaşımız Burhan Feleğin yazısını geç aldığımızdan bu sayıya yetiştiremedik. (Amin! demiş...) isimli bu güzel yazıyı gelecek hafta zevkle okuyacaksınız.

— Ampul bulunmuyormuş.. Bu da biterse ne yapacağız?..
— Düşündüğün şeye bak, erkenden yatıveririz!

Altan Korkmaz, hiç kimse inkâr edemez ki, İstanbulun en sevimli gençlerinden biridir. İyi terbiye görmüştür. Tahsili de yüksek. Sohbeti insanı sıkmaz.. Tek kusuru, bir işe çabuk karar vereméyişi!.. Meselâ, liseyi bitirip de olgunluk imtihanından da yüzünün akile çıktığı zaman:

— Acaba, hangi mesleği seçsem?

Diye uzun uzadıya düşündü durdu. Evvelâ mühendisliğe merak sarar gibi oldu, sonra caydı, doktorluğa heves etti, vazgaçti, Ticaret mektebine girdi, bu yüzden de tam üç sene kaybetti.

Öyle iken zekâsı sayesinde Yüksek Ticaret mektebini pek iyi derecede bitirdi. Bugün işi istifçiliğe, karaborsacılığa vurmadan epeyce para kazanan bir ithalâtçıdır.

Altan Korkmaz asıl iradesizliğinin kendisini ne güç bir duruma soktuğunu evlenmeğe karar verdiği anda anladı: Tesadüf, hayat arkadaşlığı edebileceğini umduğu üç genç kızı birden onun karşısına çıkardı.

Bunlardan biri Leylâ.. Sarışın, uzun boylu.. bakışları ve saçları, renkli filimlerde hayranı olduğumuz artistlerinkiler kadar parlak ve gözalıcı. Vücudu yay gibi gergin, her tarafı birbirine uygun..

Herhalde onunla nereye gitse mahcubolmıyacak, her an kendisini yanında taşıdığından dolayı iftihar edecekti.

Öteki Yelda. Siyah saçları, gri kadife zeminli gözleri, mini mini yüzile izdivaçlarının yirmi beşinci yıldönümüne kadar bir genç kız gibi taze ve körpe görünecek tipte. Ahlâkına, yoo.. hele ona hiç diyecek yok.. Şefkatli, sabırlı, neşeli..

Gazetelerden: Kömürcüler kömürleri ıslatıyorlar!

— Bir haftadır müşterilerime süt veremiyorum...
— Ben de öyle ağam.. Kömürcülerden çeşmelere yanaşılmıyor ki!..

• Üç kız bir delikanlı •

Üçüncüsü Belma.. Yeşil gözlerinin üstünde kumral saçları, iki damla has zümrüdün etrafını haleleyen mat altını andırıyor. Konuşkan, atılgan ve becerikli..

Altan, bunlardan hangisi ile evlensin? Aralarında bir türlü serbes bir seçim yapamıyor, geceleri uykusuz kalıyor, sofra başında iştahı kaçıyor, nefes almadan düşünüp duruyordu.

Bir gece, gene uykusuz geçen bir gece sonunda, sabaha karşı işi sağlam bir neticeye bağlar gibi oldu. Madem ki, şimdiye kadar haklarında edindiği kanaatlere dayanarak birini ötekilere tercih edemiyordu, o halde her üçünün de izdivaç, koca, yuva haklarında ne düşündüklerini açıkça sormak en münasip ve muvafık cevabı kim verirse onunla evlenmek daha doğru değil miydi? Çünkü hiç birine âşık değildi ve bu evleniş bir akıl ve mantık izdivacı olacaktı.

***

Ne iyi tesadüf.. Hemen ertesi akşam konservatuvarın yaylı sazlar konserinde Leylâya rasgeldi. Aradaki dinlenme esnasında genç kızla konuşurken bir sırasını getirip sordu:

— Kuzum Leylâ, izdivaç hakkında ne düşünüyorsun, evlendiğin zaman hayatını ne şekilde düzene koymak fikrindesin?

Leylâ, ötedenberi Altan gibi hem zengin, hem de giyinmesini, yaşamasını bilir bir parti vurmak niyetinde idi. Genç adamın gözüne girebilmek için bütün hoş konuşurluk kuvvetini topladı:

— Tabiî, dedi, eski zaman kadınları gibi bir zevce olacağımı siz de tahmin etmezsiniz.. İçinde yaşadığımız yüzyıl, zevkin ve eğlencenin en yüksek noktasına erişmek gayesini takibeden bir devirdir. Büyük fedakârlıklara katlanmaya hacet kalmadan insan giyinip kuşanıp sinema, tiyatro, balo, konser gibi eğlencelere kolayca gidebiliyor.. Koltuğuna kurulup radyoda Swing havalarını mükemmelen dinleyebiliyor, evinde biriç, kokteyl partileri tertibediyor.. Ben de ömrümün ekseri kısmını kocamla birlikte bu suretle eğlenerek geçirmek isterim!

Birden zil çalıp da herkes yerine gitmek için telâşa kapıldığı sırada Altan Leylâya düşünceli bir yüz ve dalgın bakışlarla veda etti. Orkestra ikinci kısım parçaları çalmaya koyulduğu anda da düşünmeğe başladı:

— Maşallah, küçük hanım, sade tuvalet, eğlence, balo peşinde.. ev idaresi, çocuk bakımı falan gibi şeyleri aklına bile getirmi-

Tramvay, otobüs ve sinema kalabalığı üstünde:

Bit — Gel keyfim gel!..

yor.. Doğrusu böyle bir kızla evlenilmez!.

Aradan üç dört gün geçti. Bir çay vakti Yelda ile annesi ziyarete gelmişlerdi. İki yaşlı anne dertleşirlerken, Altan genç kızı alıp balkona çıktı. Aynı suali bu sefer Yeldaya sordu. O, fazla bir durgunluk ve tereddüt devresi geçirmeden cevap verdi:

— Oh.. İzdivaç bence sakin ve rahat bir hayat yaşamaktır. Evli bir kadın kocasının ve çocuklarının saadetini sağlamak için yatak odasile mutfaktan başka yerde meşguliyet aramamalıdır!

Altan biraz yüzünü buruşturdu, ufuklara daldı. Hiçbir şey düşünmüyor gibi görünüyordu. Lâkin, için için zihninden şunlar geçiyordu:

— Ötekinde mübalâğalı pudra ve lâvanta, bunda da nihayetsiz çamaşır ve yemek kokusu! İşime gelmez doğrusu!

Geçen haftaki Beşiktaş-Fenerbahçe maçında Altanla Belma yanyana düştüler. Şuradan buradan havai bir kaç lâkırdıdan sonra delikanlı, bir anket muharriri gibi biraz sonra sözü istediği konuya getirdi. Belma dürbününü Beşiktaş kalesi önünde toplanmış Fenerbahçeli oyuncular kümesine çevirerek:

— Anlamıyorum, Altan, dedi, neden sizi şu andaki durumumdan ziyade gelecekteki vaziyetim alâkadar ediyor.

— Hiç.. Şey.. Yani..

— Vallahi bence kadının evlilik hayatında, takibedeceği yol az çok kocasının hayatına bağlıdır. Hattâ o hareketlerin aynada akseden hayalleri gibi ollıdır. Onun için hayatım, ahlâkım, gayelerim bana koca olacak erkeğe göre değişecektir.

Bu cevap Altanı şaşırttı. O sade Belmadan değil, hiç bir genç kızın ağzından aile hayatını pek güzel hülâsa eden bu çeşit bir felsefe düsturu çıkacağını tahmin etmemişti! Kendini tutamadı:

— Bravo.. Belma!

Diye alkışladı. İçinden de:

— Eh doğrusu buna pes!

Dedi. Tabiî neticeyi tahmin ediyorsunuz: Nikâh memurluğundaki sade ve samimî merasim, kazinodaki muhteşem ve şatafatlı düğün hakkında fazla tafsilât vermeğe lüzum yok sanırım..

Şimdi dostları, yeni gelini, her yeni filim gösterildiği gece yenileşen şapkası, yenileşen elbisesiyle locasında görüyorlar!

A. Hidayet REEL

Günün facialarından:

Yanılıp bir gazete almıştı!

BANA BİRŞEYLER OLDU!..

Seni gördüm göreli
Bana bir şeyle olda!
Başımda kavak yeli,
Bana bir şeyler olda!

Sevda bir tatlı acı,
Balunmasın ilâcı!
Sen Kâbesin, ben hacı!
Bana bir şeyler olda!

Tenin zambaktan ince,
Cihanlar değerince..
Durup gülüverince:
Bana bir şeyler olda!

Uçayor gönül kuşu.
Aradığı güzel, şu!
Yetişin kona komşu:
Bana bir şeyler olda!..

Çengel

Yazan: A. H. REEL

Tefrika No. 19

Tevfiğin meseleyi pek uzun uzun düşünmesine hacet kalmadı. Birden gözlerinin önünde acaip bir tablo peyda oldu. Bu tablo, şuurunun altındaki meçhul rejisörler tarafından hemen tertiboluvermişti. Ahşap bir köşkün üst katında birbirinden pek uzak olmıyan iki oda.. Saat, gecenin kaçı, malûm değil.. Odanın birinden genç bir adam gölgesi ayaklarının ucuna basa basa çıkıyor, yavaş yavaş bitişik odanın kapısını tık tık vuruyor, bir iki dakikalık intizardan sonra içeriye giriyor. Aradan yarım saat kadar geçiyor geçmiyor, aynı gölge koridorun karanlıklarına dayana dayana yürümek istiyormuş gibi ellerini boşlukta istinadettirecek yerler araya araya odasına dönüyor...

Ne acaip kâbus! Bu delikanlı bizzat kendisi mi? Bir bakıma hayır.. Çünkü Bursadan yalnız dönerken kendi nefsile karşı karşıya kaldığını tahayyül ettiği anlarda Neylân ile aralarındaki samimiyet ve sevgiyi bir ihtiras fırtınasına kurban etmediği için övünüyor, böbürleniyordu. Aynı adam, birkaç gün içinde değişemezdi!. Peki, ya bu hortlayan Gemlik hâtırası nedir? Muhakkak o anda uykuda gezip dolaşan bir hastanın tezahürlerini göstermiş, bilmiyerekten, iradesine hâkim olamıyaraktan böyle sefil bir arzunun esiri olmuştu. İyi ama, niçin genç kız mukavemet yerine mutavaat göstermiş, onu haykırış ve feryatla tekme ve tokatla dışarı atacağı yerde sesini alır almaz kalkıp kapıyı açmış ve koynuna kabul etmekte hiç tereddüt göstermemişti? Çok tuhaf! Yoksa bir rüya gördüğüne mi kail olmuştu?

Ertesi gün, ikisinde de o geceye ait hayal şeklinde bile artakalmış kırpıntı bir hâtıra yok gibi idi. Sade Neylân biraz solgun, daha mahcup ve daha çekingen görünüyordu.

Genç kızın son mektuplarda gösterdiği telâş ve heyecanın şimdi mânasını anlıyordu. Nasıl olmuş da ikisinin hayatında da en mühim dönüm noktası teşkil eden anı birdenbire unutuvermişti? Yoksa o da, bugünün vefasız gençlerinden mi idi? Hayır, hayır kendisine böyle iftirada bulunulamazdı. Eğer Neylânı almaya katiyen karar vermemiş olsaydı bu çeşit bir küstahlığı yapmaya cesaret göstermesinin ihtimali var mıydı? Çünkü o «eski kafalı» bir delikanlı idi. «Eski kafalı» lığın mürteci mânasına gelmemek şartile gocunulacak değil, iftihar edilecek bir vasıf olduğunu şu dakikada çok daha iyi anlıyordu. Ya, namus, haysiyet ve şeref korumayı hoş görmeyip de onu tahkire yeltenenlerin arkasından hâlâ niçin koşuyor, hattâ hiç de yakışk almıyacak tatsız vakalar çıkarmayı neden göze alıyordu? Böyle münasebetsiz bir hâdise kendisini bir müddet için Gemliğe dönmekten alıkoyacak olursa Neylânın âkıbeti neye varırdı? O halde bir gün, bir saat değil, bir dakika, bir saniye bile geçirmeden yola çıkmalı, kızkardeşi Perihanı da[illegible]içlerinden kurtarıp Prenses Ceyda ile kumpanyasını kendi asrî çöplüklerinde bırakarak tek sermayesi ismetini çaldığı melek kızın heyecan ve ıstırabına nihayet vermeli idi.

IX

Tevfiğin, yalnız başına değil de, Perihanla birlikte köşkten içeriye girdiğini gören Melâhat teyzenin yüzünde sevinç bir gençlik ve dirilik maskesi şeklinde tecelli etti. Gözlerindeki parıltı arttı, sarkık gerdanı gerildi. Bir an Neylânın rahatsızlığını bile unutur gibi olmuştu. Tevfik, genç kızı ortada göremeyince köşkte olagan üstü bir durum bulunduğunu anladı. Teyzesinin Perihanla meşgul olmasından istifade ederek hızla merdivenlere tırmandı. Nefes nefese yukarıki sofaya çıktı. Fakat Neylân odasında da yoktu. Eğer bahçede olsaydı, hususiyle Perihanla ilk defa görüşecekleri cihetle Teyzenin bundan bahsetmesi ve hemen bahçıvana seslenip genç kızı buldurması lâzımdı. Çılgın ve perişan, kendisinden hüsbütün başkasınınkini andıran bir sesle merdiven başından bağırdı:

— Teyzeciğim, Neylân nerede?.

— A.. Perihana anlattım ayol.. Sen dinlemedin galiba.. Biraz rahatsız.. Odasında yatıyor..

— Odasında yok teyzeciğim..

— Tuhaf şey.. Belki banyodadır..

— Öyle olsa bütün bu gürültülere ses vermez mi? Neylân hanım.. Neylân hanım..

Tevfiğin haykırışları geniş sofada sağır akisler yaptı. Lâkin hiçbir tarafta tek hareket ve çıtırdı olmadı. Perihan zaten zorla gelmiş gibi idi. Böyle pek hoş olmıyan bir hâdise ile karşılaşınca yapacağını, edeceğini büsbütün şaşırmış kalmıştı. Oturduğu kanapenin üstünde sararmış, büzülmüş, âdeta küçülmüştü. Melâhat teyze, hemen bastonunu yakalayıp:

— Durun bakayım, kızcağıza ne oldu?

Diyerek davrandı. Neylânın birkaç gündenberi tabiî olmıyan bazı haller gösterdiğine dikkat etmişti. Şimdi bu acaip kayboluşu zaten yaşlılığının verdiği tesirle gevşemiş olan sinirlerinin birdenbire boşanmasına sebebiyet verdi. Merdivenin ilk basamağında yığıldı, kaldı. Perihan onu kaldırmağa koşarken Satı kadın yukarıdan bir feryat kopardı:

— Küçük hanım, banyoda bayılmış.. Serilmiş yatıyar.. Koşun.. Koşun!..

Tevfik, bu sesi duyunca gerideki balkondan âdeta sevinçle seğirtti. Çünkü o, daha büyük bir felâketin vukua gelmiş olduğunu tahmin ederek oralarda incelemeler yapıyordu.

Satı kadının üstüne hücum eder gibi atıldı:

— Nerede?.. Banyoda ha.. Sahiden bayılmış mı acaba? yoksa..

— Bilmem küçük bey.. Ben, hanımefendinin odasını topluyordum. Siz Neylân hanım ortada yok diye haykırınca merak ettim, öteye beriye saldırdım, en sonra da banyoya baktım..

Anadolulu hizmetçi söylenmekte devam ederken Tevfik banyodan içeriye dalmıştı. Gördüğü manzara bir anda tüylerini ürpertti. Genç kız, üstünde sabahlığı bidenin yanındaki iskemlenin üstünden banyo teknesine doğru kaymış, başı duvarın hafif çıkıntısına dayanmış, iki kolu birden teknenin içine doğru sarkmıştı.

(Arkası var)

Bütün dünya

Bu günden

Barış yıllarındaki

yapı faaliyetine

hazırlanıyor.

Siz de bir

Taksitli ev edinme cüzdanı

alarak, kendi evinizin yapısına

şimdiden hazırlanınız!

YAPI ve KREDİ BANKASI A.Ş.

Tafsilât ve Broşür

isteyiniz!

DOĞAN

2 Şubat'ta

4 Yaşına bastı.

Gördüğü büyük râğbetten kuvvet alarak daima yeni yeni hizmet imkânları arıyan

DOĞAN

SİGORTA ANONİM ŞİRKETİ

TAHSİL
ve
ÇEHİZ

Sigortalarından sonra

AİLE sigortası

İHTİYARLIK sigortası

servislerine de başladı.

Korkusuz — Kaygısız — Emniyetli
— bir Hayat —
İşte

DOĞAN

bütün çalışmalarında bu gayeyi güdüyor!

KİM GENÇ GÖRÜNMEK İSTİYOR

Hayret verici bir keşif BURUŞUKLUKLARA SON VERİYOR

50 YAŞLARINDAKİ KADINLAR 35 İNDE GÖRÜNEBİLİRLER

BU TECRUBEYİ Yapınız

Cild hüceyrelerinden istihraç ve tıpkı sıhhatli bir genç kız cildinin hayati unsurlarına müşabih olan yeni ve kıymetli bir hülâsa... Bütün dünyada tanınmış Viyana üniversitesi profesörü bir cild mütehassısı tarafından keşf ve büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihraç ve «BİOCEL» tabir edilen bu hülâsa şimdi cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Her akşam yatmazdan evvel bu kremi kullanınız. Siz uyurken cildiniz bu kıymetli cevheri massederek beslenir. Her sabah uyandığınızda cildinizin daha açık, daha taze, DAHA GENÇ, daha yumuşak olduğunu göreceksiniz. Gündüzleri için de (beyaz renkteki yağsız) Tokalon Kremini kullanınız. Bu basit ve kolay tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 yaş gençleşebilir ve bütün genç kızların gıpta nazarile bakacağı şayanı hayret bir cild ve bir ten temin edebilir. Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi taktirde paranız iade olunur.

KUVVET!

Asrın en kuvvetli silâhlarından bir tanesi de paradır: İyi bir sıhhat için, tatlı bir hayat için, tahsil için, aşk için, kadın için, her şey, her şey, her şey için para denilen büyük kuvvetin yardımına muhtacız.

Bir (Millî Piyango) bileti, hiç beklemediğiniz bir dakikada, sizi zengin edebilir.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat
Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

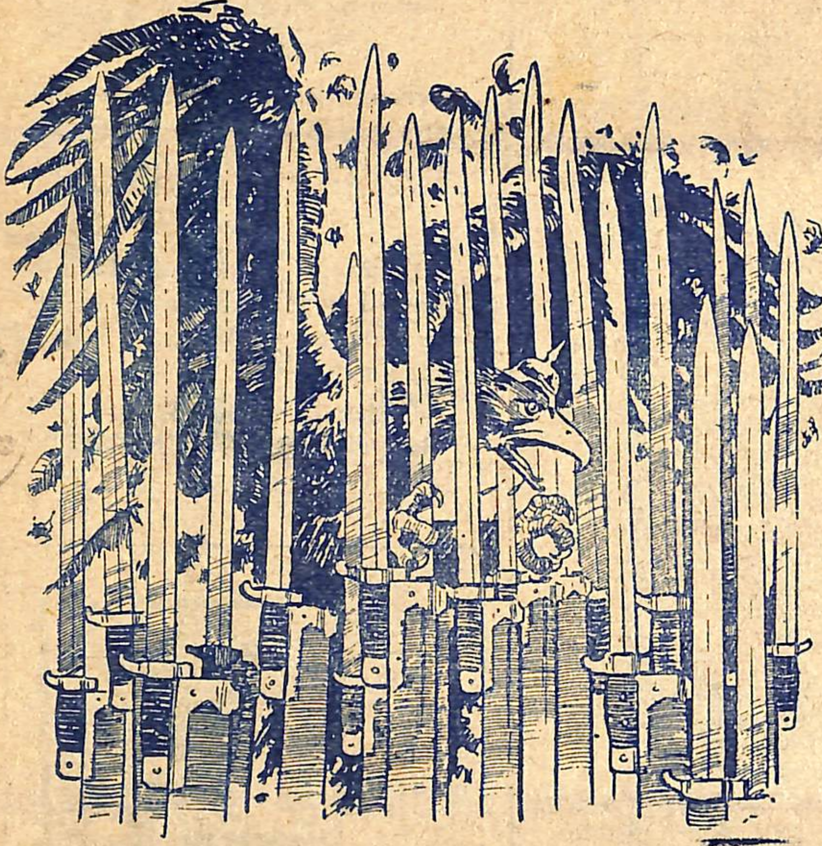
OOO

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

Sahibi: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

Dünya Karikatürleri

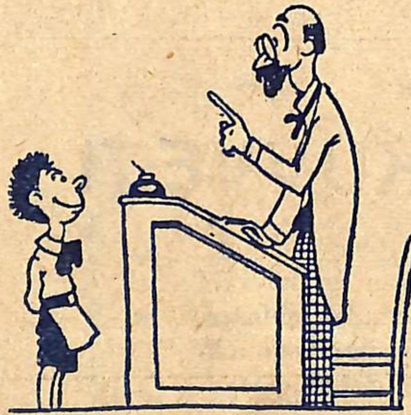
Birinci Dünya Harbi karikatürlerinden:
Alman kartalı kafeste !

Pasifikte :
Japon balığı — Eyvaaaah.. Bu balık başka balık !

— Dişçiyi görmek istiyorum...
— Yatıyor hasta...
— Nesi var ?
— Dişi ağrıyor !

— Ders alınan yere ne derler ?..
— Sinema !..

Kadın — Siz sporcu imişsiniz, öyle mi ?..
Erkek — Evet, ağır siklet şampiyonuyum !